

(๓๑ ทวี)

๑ กรม
นายท.๑๖/๑๖๖๖ พล.๑๖/๑๖๖๖

สำหรับศาลใช้

คำพิพากษา

ส.ล.

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๗๒๘ /๒๕๓๖

ศาลฎีกา

วันที่ ๘ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๖

ความ อาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรปราการ	โจทก์
		นางกลอยใจ ดันแคน	โจทก์ร่วม
		นายรุ่ง เจริญหรือเฮาคี กนกขวาลชัย ที่ ๑	
		นายพิทักษ์ คำชาย ที่ ๒ นายกระแสร์ พลอยกลุ่ม ที่ ๓	
		นายธวัช กิจประยูร ที่ ๔	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อชีวิต

โจทก์และโจทก์ร่วม ยื่นคำคัดค้าน คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๑ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๓๕

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๒๙ เวลา

กลางคืนหลังเที่ยง ถึงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๙ เวลากลางคืนก่อนเที่ยง

- ๒ -

ต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้กำลังประทุษร้ายโดยใช้วัตถุอ่อนนุ่มปิดปาก
กับจุมภฏนางสาวเชอริ แอน ดันแคน ผู้ตาย และใช้กำลังกายรัดลาคอผู้ตาย
จนผู้ตายไม่สามารถหายใจและโลหิตหมุนเวียนไปเลี้ยงสมองไม่ได้ จึง
สลบหมดสติแล้วจำเลยทั้งสองนำผู้ตายไปทิ้งไว้บริเวณที่มีน้ำขัง โดยเจตนาฆ่า
และไตร่ตรองไว้ก่อนเป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตาย เหตุเกิดที่แขวงบางจาก
เขตพระโขนง แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร และ
ตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ต่อ
เนื่องและเกี่ยวพันกัน จำเลยที่ ๔ เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ
จำคุกในฐานะความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ตามคดีอาญา
หมายเลขแดงที่ ๒๖๖๘/๒๕๒๓ ของศาลอาญา พิ้นโทษแล้วภายในเวลา
๕ ปี กลับมากระทำความผิดคดีนี้อีก ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๒๘๘, ๒๘๙ (๔), ๘๓, ๘๒ และเพิ่มโทษจำเลยที่ ๔ ตามกฎหมาย
จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ ๔ รับว่าเคย

ต้องโทษและพ้นโทษตามฟ้อง

ระหว่างพิจารณา นางกลอยใจ ดันแคน มารดาผู้ตาย

- ๓ -

ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยทั้งสี่มีความผิด
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ (๕), ๘๓ ลงโทษประหารชีวิต
จำเลยทั้งสี่ ที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษจำเลยที่ ๕ นั้น เนื่องจากศาลพิพากษา
ลงโทษประหารชีวิตจำเลยที่ ๕ แล้วจึงมีอาจเพิ่มโทษได้ คำขอส่วนนี้ให้ยก

จำเลยทั้งสี่อุทธรณ์

ระหว่างการศึกษาของศาลอุทธรณ์ จำเลยที่ ๑ ถึงแก่
ความตาย สิทธิภาคีอาชามาฟ้องจำเลยที่ ๑ ย่อมระงับไปตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๑) ศาลอุทธรณ์จึงมีคำสั่งให้
จำหน่ายคดีสำหรับจำเลยที่ ๑

ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

โจทก์และโจทก์ร่วมฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสอบนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริง

รับฟังได้ในเบื้องต้นว่า ขณะเกิดเหตุนางสาวเชอรี แอน ดันแคน ผู้ตาย

เป็นนักเรียนของโรงเรียนพระกุมารเยซูวิทยา (โธมัส) ซึ่งตั้งอยู่ที่ซอย ๑๐๑

- ๕ -

ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร วันที่ ๒๒
กรกฎาคม ๒๕๒๙ ผู้ตายไปเรียนหนังสือตามปกติ ครั้นเลิกเรียนเวลา
ประมาณ ๑๔.๔๕ นาฬิกา ได้ขึ้นรถแท็กซี่ที่รอรับอยู่นำโรงเรียนออกจาก
โรงเรียนแล้วไม่ได้กลับบ้าน ต่อมาวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๙ มีผู้พบศพ
ผู้ตายลอยน้ำอยู่ในร่องน้ำในป่าแสมบางสำราญ ตำบลบางปูใหม่

อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ผลจากการตรวจศพ
ของสถาบันนิติเวชวิทยา สำนักงานแพทย์ใหญ่ กรมตำรวจ ลงความเห็นว่า
เชื่อว่าผู้ตายถึงแก่ความตายเพราะขาดอากาศหายใจ ขาดโลหิตเลี้ยงสมอง
ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ร่วมกันฆ่าผู้ตายหรือไม่
ทางพิจารณาโจทก์และโจทก์ร่วมน่าจะเห็นว่า เดิมผู้ตายอาศัยอยู่กับโจทก์ร่วมซึ่ง
เปิดร้านอาหารอยู่ที่ซอย ๑๙ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตพระโขนง
กรุงเทพมหานคร ต่อมาย้ายไปพักอาศัยอยู่ที่บ้านยาย แขวงวัดกัลยาณมิตร
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ผู้ตายรักใคร่ได้เสียกับนายวินัย ชัยพานิช
ลูกค้าที่มารับประทานอาหารที่ร้านอาหารโจทก์ร่วม นายวินัยพาผู้ตายไป
พักอาศัยอยู่ที่คอนโดมิเนียมริเวอรวีวของนายวินัยที่ตลาดน้อย แขวงจักรวรรดิ

เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ผู้ตายศึกษา
เล่าเรียน ผู้ตายเคยได้เกียกับนายวินัย เรื่องผู้ตายรักษาครุได้เสียกับ
นายสมัชชาหรือฮือบ โภกมลภิส กับเคยมีเรื่องขัดแย้งกับนางสาวสุวิบูล
หรือกึ่ง พัฒน์พงษ์พานิช ทดิงคนรักของนายวินัยซึ่ง เป็นหุ้นส่วนร่วมประกอบ
กิจการค้ากับนายวินัย นางสาวสุวิบูลเคยเข้าไปทาลายสิ่งของในห้องพัก
ของผู้ตายจนนายวินัยต้องพาผู้ตายย้ายไปเช่าห้องพักอยู่ที่แกรนด์ทาวเวอร์
เกสต์เฮาส์ แขวงคลองตัน เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร วันที่ ๒๒
กรกฎาคม ๒๕๒๙ เวลาประมาณ ๒๓ นาฬิกา นายประเมิน โภชพลัด
อาชีพขับรถยนต์รับจ้างสวมล้อที่รถออกไปทางปากซอยสวนพลูเห็นจำเลยที่ ๒
และที่ ๓ กำลังประคองผู้ตายซึ่งหน้าตาคส่ายผรั่งและมีอาการคล้ายคนเป็นลม
ออกมาจากบริเวณสถานที่ก่อสร้างอาคารสำนักงานห้างหุ้นส่วนจำกัด
ควอลิตี้อาคิเทคแอนด์เมนเทนแนนซ์ของนายวินัยโดยมีจำเลยที่ ๑ และที่ ๔
ยืนชานบอยู่ด้านหลัง นายประเมินจำหน้าผู้ตายและจำเลยทั้งสองได้เพราะ
นายประเมินได้จอดรถสอบถามจำเลยทั้งสองว่าต้องการรถไปโรงพยาบาล
หรือไม่ จำเลยที่ ๓ แจ้งว่ามีรถมาเอง นายประเมินจึงขับรถจากไป วันที่

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๙ โจทก์ร่วมแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลพระโขนงว่าผู้ตายหายไปจากบ้าน และในวันเดียวกันนั้นเอง นางบัวขาว กิ่งแก้ว พบกระเป๋าน้ำดื่มของผู้ตายลอยอยู่ในคลองตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ห่างจากจุดที่พบศพผู้ตายประมาณ ๘ - ๙ กิโลเมตร พ้นตำรวจโทสันติ เพ็ญสุตร พนักงานสอบสวนร่วมชั้นสูตรพลิกศพและส่งศพผู้ตายไปชันสูตรยังสถาบันนิติเวชวิทยา กับสืบสวนหาตัวคนร้าย วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๙ นายวินัยประกาศทางหนังสือพิมพ์ให้รางวัลแก่ผู้ชี้เบาะแสเกี่ยวกับคนร้ายและการหายไปของผู้ตาย ในวันเดียวกันนี้นายประดิษฐ์ กิ่งแก้ว สามีนางบัวขาวแจ้งให้นายวินัยทราบถึงการพบกระเป๋าน้ำดื่มของผู้ตาย นายวินัยดูกระเป๋าน้ำดื่มแล้วจำได้ว่าเป็นของผู้ตาย จึงพาโจทก์ร่วมไปติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจจนเป็นมูลเหตุที่ได้พากันไปตรวจศพผู้ตายที่สถาบันนิติเวชวิทยาและยืนยันว่าเป็นศพผู้ตาย วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๒๙ นายประเมินสนทนากับพวกเกี่ยวกับหญิงสาวลูกครึ่งที่ถูกฆ่าโดยสงสัยว่าจะ เป็นบุคคลเดียวกับหญิงที่นายประเมินพบตรงปากซอยสวนพลูหรือไม่ นายประเมินจึงไปสอบถามโจทก์ร่วม ขอดู

ภาพผู้ตายและเล่าเหตุการณ์ที่พบเห็นให้ฟัง โจทก์ร่วมจึงแจ้งเรื่องให้
เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เจ้าหน้าที่ตำรวจพานายประเมินไปสอบถามและให้
ตรวจดูภาพถ่ายของผู้ต้องสงสัยว่าเป็นคนร้ายฆ่าผู้ตาย นายประเมินยืนยัน
ภาพถ่ายของจาเลยทั้งสี่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ๒ ว่าเป็นบุคคลที่
นายประเมินเห็นอยู่กับผู้ตายในวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๒๙ เวลาประมาณ
๒๓ นาฬิกา วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๒๙ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงจับกุมจาเลยทั้งสี่
มาสอบสวนดำเนินคดี เจ้าหน้าที่ตำรวจจัดให้นายประเมินชี้ตัวคนร้าย
นายประเมินที่จาเลยทั้งสี่ได้ถูกต้อง ปรากฏตามบันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหา
เอกสารหมายเลข ๑.๔ ถึง ๑.๗

จาเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ นำสืบปฏิเสธโดยอ้าง

ฐานที่อยู่

พิเคราะห์แล้ว โจทก์และโจทก์ร่วมไม่มีประจักษ์พยาน

รู้เห็นว่า จาเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ร่วมกันฆ่าผู้ตาย คงมีนายประเมินเป็น
พยานแวดล้อมเพียงปากเดียวที่อ้างว่าเห็นจาเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ อยู่กับ

ผู้ตายก่อนผู้ตายถึงแก่ความตาย ซึ่งตามทางนำสืบของโจทก์และโจทก์ร่วม

ก็ไม่สามารถทราบได้โดยแน่ชัดว่าผู้ตายถึงแก่ความตายเมื่อใด จึงไม่อาจทราบได้ชัดว่าตามข้ออ้างของนายประ เหมินนั้น จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ อยู่กับผู้ตายในเวลาใกล้เคียงกับเวลาที่ผู้ตายถึงแก่ความตายหรือไม่ เมื่อคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่นายประ เหมินเบิกความว่า มีอาชีพขั้บรถยนต์รับจ้างสามล้อมา ๓๐ ปี แต่โจทก์และโจทก์ร่วมไม่นำใบอนุญาตขับขั้บรถยนต์รับจ้างสามล้อของนายประ เหมินมาแสดง ทั้งนายประ เหมินระบุหมายเลขทะเบียนรถยนต์รับจ้างสามล้อคันที่นำขั้บรับจ้างในวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๒๙ ไว้ในชั้นสอบสวนแตกต่างไปจากที่เบิกความไว้ต่อศาล นอกจากนี้การที่นายประ เหมินอ้างว่าอยากรู้ว่าหญิงลูกครึ่งที่ตายเป็นคนเดียวกับหญิงลูกครึ่งที่นายประ เหมินเคยเห็นที่ปากซอยสวนพลูหรือไม่ หลังจากการตายของผู้ตายลอกเป็นท้าวใบแล้วเกือบ ๑ เดือน นับว่าเป็นการอยากรู้ที่ผิดปกติ เพราะเป็นการล่วงเลยเวลาอันสมควรมานานแล้ว ทั้งการที่นายประ เหมินนำข้อมูลต่อโจทก์ร่วมและเจ้าหน้าที่ตำรวจก็เป็นเวลาหลังเหตุเกิดแล้วเป็นเวลานาน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงยังไม่อาจพึง เป็นมั่นคงว่านายประ เหมินเห็นจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ในวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๒๙ เวลา

ประมาณ ๒๓ นาฬิกา ส่วนพยานแวดล้อมอื่น ๆ ที่โจทก์และโจทก์ร่วมนำสืบ เช่น จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ เป็นลูกจ้างของนายวินัย และนายวินัยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ตาย เรื่องผู้ตายมีคนรักใหม่ระหว่างผู้ตายอยู่กับนายวินัย หรือการที่ผู้ตายมีเรื่องขัดแย้งกับนางสาวสุวิบูลคนรักของนายวินัย ก็ดี มิได้บ่งชี้หรือมีเหตุผลให้เชื่อว่าจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ เป็นคนร้ายฆ่าผู้ตาย ที่โจทก์ร่วมฎีกาอ้างว่าการที่ผู้ตายมีสาเหตุโกรธเคืองกับนายวินัย และนางสาวสุวิบูลมีความรุนแรงถึงขนาดจ้างวานให้จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ฆ่าผู้ตายนั้น เห็นว่าตามคำฟ้องมิได้กล่าวถึงสาเหตุที่จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ฆ่าผู้ตาย มิได้กล่าวถึงผู้ที่จ้างวานให้จำเลยดังกล่าวฆ่าผู้ตาย และมิได้ฟ้องผู้จ้างวานมาด้วย ทั้งทางนอกลูกของโจทก์และโจทก์ร่วมก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจ้างวานให้จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ฆ่าผู้ตาย ข้อฎีกาของโจทก์ร่วมฟังไม่ขึ้น ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์และโจทก์ร่วมที่เกี่ยวกับจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ชอบแล้ว ฎีกาโจทก์และโจทก์ร่วมฟังไม่ขึ้น

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๑๐ -

พิพากษายืน.

นายดำรงพงศ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

นายอากาศ บารุงชีพ

นายชลิต ประไพศาล

บรรณาธิการ

รับรองว่าตรงกับต้นฉบับ

A

สุมาลี พ/ท